

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010561
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8119010561.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL. M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2025, v trestnej veci proti obž. A. B., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/32/2019 zo dňa 14. októbra 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. Poriadku zamieťa odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.10.2016, ako konateľ spoločnosti C., C., so sídlom D. XX/XXXX, E., v úmysle získať neoprávnený finančný prospech, vystavil pre spoločnosť F. C. so sídlom G. XXX, B. predfaktúru č. 2016072, IBAN: C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, SWIFT TATR SK BX, VS:2016072, na nákup a predaj cartridgeov (tonerov) z Číny v sume 18.000,- eur, po e-mailovej komunikácii s konateľom spoločnosti F. C., B. F. F., predfaktúru opravil na sumu 15.000,- eur a uviedol nové číslo účtu na faktúru, ktorú spoločnosť F. C. uhradila dňa 27.10.2016 prevodom z účtu vedenom v ČSOB, a.s., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na účet vedený v H. E., I., IBAN: C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, VS: 2016073, patriacej spoločnosti F. J., C., so sídlom H. H., C. XXXX, ktorej bol konateľom, kde prevod finančných prostriedkov do Číny nezrealizoval, tovar nedodal a ani finančné prostriedky nevrátil a použil ich na nezistený účel, čím takto spoločnosti F. C., so sídlom B., G. K. XXX, IČO: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 15.000,- eur.

Uložil mu za to:

Podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú spoločnosť F. C., so sídlom B., G. K. XXX, IČO: XXXXXXXX s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku o jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2024 podal odvolanie proti rozsudku, ktorým bol uznaný z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 16 mesiacov. Od začiatku jeho trestného stíhania ž do konca stále tvrdil jedno a to isté, ato, že poškodeného B. F. F. nepozná a nikdy s ním neprišiel do osobného kontaktu. Taktiež nepozná svedkov: A. L., M. N. O., M. A. K.. Títo svedkovia taktiež v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní uviedli, že ho nepoznajú. Jedine kto ho poznal a s ktorým komunikoval bol nebohý A. N.. Aj na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že peniaze prišli na účet spoločnosti C., s. r. o. Na požiadanie svedka N. tieto peniaze vybral a odovzdal mu ich. Ako s nimi naložil svedok N., obžalovaný nevie. Podľa jeho názoru v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní neboli produkované také dôkazy voči jeho osobe, aby bol za ne odsúdený. Vzhľadom na vykonané dokazovanie žiadal, aby Krajský súd v Prešove rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 6T/32/2019 zrušil a obžalovaného z pod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste obžalovaného odôvodnil tým, že obž. A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že pán N. mu ponúkol sprostredkovať nejaký obchod za určitú províziu cez jeho firmu, keďže on mal DPH-čkovú firmu, s tým, že prišiel nejaký jeho človek z Banskej Bystrice, ktorý mal podklady, a to bol asi príkaz na úhradu, ktorý sa realizoval z H. E. s tým, že peniaze sa odoslali realizovaním príkazu. Následne dodal, že nevie odkiaľ bol ten neznámy chlap, čakal ho pred Tatrabankou, bol vysoký asi 1,75 cm a komunikácia bola len o tom, že ho poslal pán N. a či to idú vybaviť a v banke mu povedal, že pán N. sa mu ozve. Možno o týždeň, týždeň a pol – dva, mu volal pán N. s tým, že dodávka nedošla a ani peniaze neprišli na účet, tak má zistiť, čo je s tým. Obžalovaný pokračoval, že v banke zistil, že bolo zadaná zlé číslo účtu, čo oznámil pánovi N., ktorý mu povedal, aby vybral peniaze. Obžalovaný nevedel uviesť, kto vkladal peniaze na účet. Obžalovaný pokračoval, že s konateľom spoločnosti F. sa nestretol, nepozná ho, stretol sa iba s pánom N. a iba s ním komunikoval. Ku skutočnosti, či prišla nejaká platba od tejto spoločnosti sa vyjadriť nevedel a tiež nevedel, aká spoločnosť mu vložila na účet 15.000,- eur a ani to nezisťoval, iba vie že chceli kúpiť niečo z Číny. Jeho firma, v ktorej bol konateľom, sa volá C. a pokiaľ ide o zaúčtovanie tejto sumy, tak keďže peniaze musel vrátiť, nevie, či ich zaúčtoval lebo aj účtovníčka mu vravela, že keďže sa peniaze vrátili, nemá ich ako zdokladovať. Peniaze vracal tak, že ich vybral z banky a odovzdával pánovi N. na rôznych miestach, kde bol, no pán N. mu žiadne doklady o vrátení nevydával, nakoľko mu povedal, že on tie peniaze musí ešte niekomu inému vrátiť s tým, že on keď bude vkladať peniaze na účet, tak dá obžalovanému tie vkladové listy do banky, no to sa nestalo. On už nie je konateľom danej spoločnosti a žiadnu účtovnú dokumentáciu už neeviduje. Pokiaľ ide o faktúry, tie vystavoval pán N.. Konateľom bol asi od roku 2015 alebo 2016 nevie presne a tiež už si nevie vybaviť, či spoločnosť mala služobný email ale ten používal on a nevedel, či aj niekto iný mal prístup k nemu. Obžalovaný bol aj konateľom spoločnosti F. J., no nevie kto bol majiteľom. S pánom K. sa obžalovaný nepozná.

Z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že niekedy v októbri mu na účet jeho firmy prišli peniaze, ktoré si myslel, že patria pánovi N., tak ho kontaktoval s tým, že on mu povedal, že má ich poslať na účet, ktorého názov a číslo mu oznámil predtým, čo aj urobil a v banke odovzdal všetky údaje. Keď mu o pár dní volal pán N., že platba neprešla, vybral peniaze tak ako mu to povedal a tieto odovzdal N. a výber sa uskutočnil na viackrát. Nevedel o aký tovar ide, za ktorý mal zaplatiť. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že si myslel, že platba je od pána N., ale nebola od neho, čo spomínal aj pri konfrontácii, ale si to vyšetrovateľ zle napísal.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania vyhynulo, že on je majiteľom emailu C., avšak on nekomunikoval s p. F., ale dal prístupové práva k uvedenému mailu pánovi N. a tento všetko riešil, obžalovaný vysvetlil len tým, že on sám si pýtal.

Pokiaľ zo zápisnice o konfrontácii z prípravného konania so svedkom N. vyhynulo, že pánovi N. odovzdal sumu 4.500,- eur aj s potvrdením o odoslaní sumy 9.500,- eur do Číny, ktoré dostal MMS na mobil, čo svedok poprel, obžalovaný Prieložný nevedel na hlavnom pojednávaní uviesť, aké to boli peniaze, uviedol len to, že ich odovzdal pánovi N..

Okresný súd vypočul aj svedka B. F. F., ktorý uviedol, že bol oslovený p. L., z firmy P. H., s. r. o., s ktorým obchodoval dlhšiu dobu a ktorý momentálne nemal cash. Predmetom spolupráce bola dodávka tonerov a cartridgov.. Zrealizovať to mal p. L.. On mu povedal, že je ochotný do toho ísť ako právnická osoba F. s.r.o., s tým však, že to pôjde cez firmu pána B. a keďže s pánom L. dlhodobo spolupracoval a nebola žiadna pochybnosť o zlej spolupráci, vždy platil načas. Do 2 mesiacov mali mať peniaze späť s patričným ziskom, kde L. mu povedal, že to bude zhruba 15 až 20 tisíc. Svedok pokračoval, že zaplatil dopredu a obžalovaný B. alebo jeho tím mu vystavili faktúru na 15.000,- eur plus DPH, no keď povedal, že do Číny sa DPH neplatí, tak mu to prerobil na 15.000,- eur a asi následne na to ho upozornil mailom, aby mu zaplatil peniaze na iný účet. Platil jednorazovo 15.000,- eur prevodom na účet. Na názov firmy si nespomínal ale bola to stále jedna a tá istá. Pokračoval, že čakalo sa nejaký mesiac – dva na tovar a platba sa platila dopredu a keďže s L. obchodoval dlhšiu dobu, tak po mesiaci, keďže sa nič neudialo, začal sa dopytovať, čo je s tovarom a tak som začal byť aj podozrievavý. V emaily od pána B. mu prišlo, že ako bolo rozdelené s finančnými prostriedkami, no pán B. následne nekomunikoval a nedvíhal. Ďalej sa to riešilo cez políciu. Faktúry boli vystavené rovnakou firmou, zmenilo sa len číslo účtu, pričom faktúry boli dve alebo tri, jedna s DPH, jedna bez DPH a potom so správnym číslom účtu. Svedok pokračoval, že osoby s menami: A. N. a M. N. O., C. D., L. Q., F. R. a B. G. nepozná. Nepozná ani spoločnosť R. P.. Pokiaľ ide o osobu s menom M. A. K. tohto eviduje z mailu, ktorý dostal od obžalovaného, kde bolo popísané, že ako naložil pán K. s tými peniazmi, v tom maily bol rozpis platieb, čiastky v zátvorkách a kde čo išlo. Svedok sa s obžalovaným nestretol, bol tam len mailový kontakt.

Pokiaľ v prípravnom konaní svedok uviedol, že firma C. C. bola firma, ktorú mu odporučil pán L. a oslovil ho, či danú zákazku nezrealizujú cez jeho firmu a následne mu bola zaslaná na email predfaktúra na sumu 18.000,- eur, na čo sa ohradil, že sa dohodli na sumu 15.000,- eur, tak potom mu zaslali správnu faktúru na 15.000,- eur na jeho email už aj s novým číslom účtu, kde danú sumu uhradil na tam uvedené zmenené číslo. S L. boli dohodnutí, že po dvoch až troch týždňoch dôjde tovar z Číny, bude treba zaplatiť ďalších 18.000,- eur. Vtedy komunikoval len s p. L. a to telefonicky a až keď mu prišla predfaktúra, ktorej opravu urgoval, komunikoval s obžalovaným ako konateľom firmy C., C. R. o avšak len prostredníctvom mailu. Uplatnil si škodu vo výške 35.500,- eur.

Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie kto vybavoval objednávku, on komunikoval prostredníctvom emailu s pánom B. a pokiaľ ide o škodu tak s a už nevedel vyjadriť, prečo uviedol takú výšku škody, ktorá m mala vzniknúť, s tým, že bola mu spôsobená škoda 15.000,- eur a pokiaľ ide o sumy tak sa mu zdá, že on tam žiadal DPH na čo mu povedal, že na tú predfaktúru sa DPH nedáva a taktiež namieta, že bola dohodnutá suma 15.000,- eur a potom mu aj prišla faktúra na 15.000,- eur.

Okresný súd vypočul aj svedka A. N., ktorý uviedol, že obžalovaného pozná zvidenia stretával sa s ním, keď bol pri pánovi D., ale nevie čo robil. K stíhanému skutku uviedol, že on bol sprostredkovateľ obchodu a jeho kamarát K. chcel, aby poslal peniaze do Číny, lebo on mal exekúciu. On to vtedy nemohol urobiť, lebo robil likvidátora v Banskej Bystrici, no bol kamarát s pánom D., ktorému povedal, že či by nevedel poslať do Číny peniaze na jeden obchod a za to, keď to pošle dostane 10 % z tej ceny. Potom po dlhšom čase mu povedal, že už sú peniaze poslané, no pán K. mu volal, že peniaze neboli poslané. On ani nevie o akú firmu sa jednalo, lebo komunikáciu robil pán K. s pánom D. a ten mu vravel, že peniaze boli poslané a dal mu zbytok 4 a pol tisíce, kde 9 a pol tisíc išlo do Číny a 1.000,- eur si nechal ako províziu. On tých 4 a pol tisíc dal pánovi K.. Keďže K. mu stále rozprával, že peniaze nedošli tak mu zaplatil zo svojich peňazí. On pána F. nepozná, nekomunikoval som s ním, len s pánom K.. K. mal vrátiť peniaze tej firme, ktorá dodala tú zákazku, no nevie aká to bola firma, len vie, že to bola prešovská firma, ktorá komunikovala s pánom D. alebo obžalovaným. Oni dostali pokyn, koľko peňazí majú z banky poslať. Svedok ďalej uviedol, že do Číny mal poslať 9 a pol tisíc obžalovaný. Peniaze na účet mu poslala firma z Prešova, no nevie kto oslovil obžalovaného za tým účelom, aby poslal peniaze do Číny, len vie, že zbytok peňazí mal on dostať a odnieť ich pánovi K.. Svedok pokračoval, že s obžalovaným vôbec nekomunikoval, on komunikoval iba s pánom D.. Spoločnosť C. nepozná. Pokračoval, že potom, čo mal obžalovaný poslať peniaze do Číny, sa s obžalovaným stretol až keď išli z vylsuchu, tak si šli

sadnúť na kávu s obžalovaným, bol tam aj pán D., ktorý uviedol, že si tie peniaze nechal a povedal to tu pred obžalovaným.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (zo dňa 26.06.2017), z ktorej vyplynulo, že požiadal obžalovaného požiadal, aby za nejakú províziu cez svoju firmu poslal na bankový účet do Číny 15.000,- eur. To robil na žiadosť A. K., kde oboch skontaktoval. Obžalovaný dostal na svoj podnikateľky účet 15.000,- eur, ale nevie čo s nimi urobil. Vie, že z Číny objednávali nejaké cartridge. Po tom, čo ho oslovil K., že peniaze do Číny nedošli sa pýtal obžalovaného a ten mu povedal, že peniaze vráti. Tovar teda objednával A. K. a zaplatiť ho mal obžalovaný. Faktúry č. 2016072, 2016073 a zálohovú faktúru 2016072 nepozná. Následne z výsluchu zo dňa 20.08.2018 vyplynulo, že úlohu dal obžalovanému D. a on odovzdal informácie K. a on komunikoval s obžalovaným a jemu sľúbil K. províziu 300,- eur. Z výsluchu svedka N. z prípravného konania zo dňa 24.09.2018 vyplynulo, že potom čo mu K. povedal, že peniaze tam stále nie sú, volal D. lebo na obžalovaného nemal číslo, kde tento stále tvrdil, že peniaze poslal do Číny.

Svedok uvedené rozpor vysvetlí tým, že nevedel o ničom, čo sa objednávalo, on len sprostredkoval, že aby poslal pán D. tie peniaze aj s obžalovaným, on dával úlohu D. a vtedy tak hovoril, lebo chcel svoje peniaze späť, lebo obžalovaný mu povedal, že D. s tým nemá nič spoločné a to mu povedal pri výpovedi na polícii. Pokiaľ ide o telefonovanie, jednal s D. a uviedol, že peniaze si nechal pán D. a on chcel len vrátiť svoje peniaze.

Pokiaľ v prípravnom konaní tiež uviedol, že mail C. pozná, mal komunikovať s obžalovaným, ale nakoniec na tento mail nikdy nič neposlal a potom uviedol, že mu dal D., aby mohol komunikovať s obžalovaným alebo ho mal dať K., na hlavnom pojednávaní, sa k mailu vyjadriť nevedel.

Pokiaľ v konfrontácii vykonanej medzi svedkom a obvineným v prípravnom konaní obvinený uviedol, že N. odovzdal sumu 4.500,- eur aj s potvrdením, o odoslaní sumy 9.500,- eur do Číny na číslo účtu, ktoré dostal SMS kou na mobil. Keď mu N. povedal, že peniaze do Číny nedošli, šiel do Tatrabanky, kde zisti, že peniaze naozaj neodišli kvôli zlým údajom, ktoré dostal. Informoval o tom N. a ten mu povedal, aby peniaze vybral a mu ich dal osobne ale po častiach a tak mu dal postupne 15.000,- eur, no už nevie v akých častiach. Svedok poprel pravdivosť tvrdenia obvineného.

Svedok si na SMS na hlavnom pojednávaní nespomínal a uviedol, že on dal potvrdenie K., čo si vypýtal od D., ale to mu poslal mailom a nebolo to čitateľné,

Okresný súd vypočul aj svedka M. A. K., ktorý vypovedal, že obžalovaného nepozná, on od roku 2004 robil v biznise s tonermi s tým, že v roku 2007 robil s L. a neskôr dodával tonery s iným spoločníkom. V danom roku ho oslovil O., že má biznis na dodávku tonerov z Číny a má zákazníka - firmu je F., pričom on nechce robiť na svoju firmu a či by nechcel spraviť tento obchod. Asi 3 mesiace predtým sa ho pýtal pán N., že či nemá nejaký biznis na jeho s.r.o.-čku, tak vtedy ho napadlo, že to môže dohodiť pánovi N., ktorý s tým súhlasil. On teda dostal kontakty od pána O. na čínsku stranu, dohodol predbežnú objednávku, kde predbežnú platbu, bola asi 15.000,- eur s tým, že to celé vymailoval a odovzdal to na s.r.o.-čku pána N., ktorý hovoril, že to je jeho firma a až potom zistil, že to nebola pravda. Potom všetko šlo podľa plánu. Zálohu asi vo výške 15.000,- eur platil poškodený a z tej zálohy N. mal uskutočniť úhradu na základe fakturácie z Číny a keď sa uskutoční táto úhrada, tak Číňania začnú chystať tovar a keď by to bolo nachystané, nasledoval by doplatok, čo mal platiť poškodený a pán N. to musel doposlať do Číny. Poškodený mal platiť N. a N. do Číny. To bol plán, ale zastavilo sa to pri tom, keď N. mu potvrdil, že 15.000,- eur je uhradených ale zhruba po týždni sa Číňan začal domáhať, že peniaze nemá. Preto kontaktoval pána N., ktorý mu doniesol aj príkaz, no potom sa preukázalo, že to nebolo zaplatené a odvtedy sa to tak ukončilo, v nevýhode pre pána poškodeného. Meno obžalovaného vnímal, až keď si pozrel výpis s obžalovaným sa nestretol. N. spomínal iné meno. On neskôr od N. prevzal peniaze ako bolestné vo výške 2.000,- eur za to, že to celé odrobil, čo zodpovedalo rozdielu marže, no prestali sa s ním baviť aj ten pán z F. aj pán L.. Pokiaľ ide o spoločnosť C. tak sa mu zdá, že to bola tá firma, o ktorej hovoril pán N., že je to jeho firma, že tá to bude robiť. Doplnil, že on v danom obchode bol v podstate taký prostredník, vystupoval v mene pána N. alebo s jeho súhlasom, kontakt dostal od pána O. a všetko dohodol telefonicky s čínskou stranou. A N. teda mal mať spoločnosť, cez ktorú môže spraviť tento obchod. On sa s pánom F. pri predmetnom obchode nestretol. Ponúkol mu odkúpenie pohľadávky,

ale z jeho strany to nebolo akceptované. Pokračoval, že tonery dodané neboli. Už si nepomínal na koho Číňania vystavili faktúru. Je toho názoru, že ani L. ani O. s obžalovaným nekomunikovali a nepoznali ho.

Z výsluchu svedka M. N. O. vyplynulo, že obžalovaného nepozná, nekomunikovali spolu ani telefonicky a nepozná ani pána A. N., on pozná iba A. K., ktorému odporučil L., keďže s ním robil tonery. Ohľadne stíhaného skutku má iba tú vedomosť, že niekto mal peniaze z nejakej prešovskej firmy za nejaký tovar, ktorý nebol dodaný, pričom malo ísť o tonery do tlačiarne a jednať sa o nejakých 20.000,- eur to bolo. To všetko vie len z počutia, nakoľko mu niekto volal z prešovskej firmy. Spoločnosť F. C. pozná a konateľ mu volal ohľadne toho či mu nevie pomôcť skontaktovať sa s firmou, čo mu to sprostredkovala. Konateľ mu volal z dôvodu, že jeho firma v roku 2016 tonery predávala L. a ešte nejakým firmám. On takisto kúpil tonery z Číny cez pána L. asi v roku 2016, no nevedel sa ich zbaviť, tak to prestal robiť, lebo to bol problém. Dohoda medzi jeho firmou a spoločnosťou F. ohľadom objednávky tonerov z Číny nebola žiadna a nevedel sa vyjadriť k ich objednávke.

Svedok C. D. využil svoje právo a nevypovedal tak na hlavnom pojednávaní ani v prípravnom konaní, kde ako dôvod uviedol to, že by si mohol prívodiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Za súhlasu strán bola prečítaná výpoveď svedka A. L. z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že k spoločnosti C., C. nemá žiadne vzťah, pána F., ktorý je konateľom spoločnosti F. C. pozná a majú spolu obchodný vzťah a v minulosti spolu bez problémov obchodovali. Osobu obžalovaného nepozná a nikdy ho nekontaktoval, kde pravdepodobne ho kontaktoval p. N. O. z firmy R. P., C. lebo p. F. došla faktúra nie z firmy R. P. ale zo spoločnosti C., C.. Má však vedomosť, že p. F. mal zaplatiť faktúru za tovar firme R. P., ktorá mala kúpiť tovar v Číne a následne ho dodať spoločnosti F. C., ale to sa nestalo, nakoľko faktúru vystavila spoločnosť C., C. a nie spoločnosť R. P., C..

Okresný súd vykonal aj dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil nasledovné: Súčasťou spisu je zálohová faktúra č. 2016072 vystavená dňa 24.10.2016 spoločnosťou C., C. ako dodávateľom pre odberateľa – spoločnosť F. C. na sumu 18.000,- eur, splatnou dňa 26.10.2016.

Z mailovej komunikácie vyplýva, že dňa 26.10.2016 zaslal obžalovaný email z adresy C. adresovaný p. F., A. K. a A. N. s predmetom označeným ako „oprava na 15000“ a dňa 16.11.2016 bola vystavená faktúra č. 2016072 spoločnosťou C., C. ako dodávateľom pre odberateľa – spoločnosť F. C., na sumu 15.000,- eur, splatnou dňa 23.11.2016.10 a s termínom dodania 16.11.2016, predmetom ktorej bola fakturácia „1. Canon link Cartidge PG 512 296B001 800 ks, 2. Canon link Cartidge CI 511 297B001 800 ks 3. Canon link Cartidge PG 512 296B001 800 ks, 2. Canon link Cartidge CI41 061B001 41 1000 ks“.

Z oboznámenej komunikácie takisto vyplýva, že na tento email zaslal dňa 27.10.2016 odpoveď aj poškodený s textom, že je to uhradené.

Bola oboznámená aj faktúra vystavená dňa 28.10.2016 spoločnosťou C., C., ktorou bol fakturovaný vyššie uvedený predmet spoločnosti F. C. v sume 31.257,60 eur s dátumom dodania 28.10.2016 a s dátumom splatnosti dňa 11.11.2016.

Súčasťou spisu sú aj podklady týkajúce sa objednávky tovaru z Číny. Z týchto vyplýva, že M. A. K. objednal tovar z Číny od spoločnosti S. M. S., J., kde bol aj touto spoločnosťou vyzývaný na zaslanie potvrdenia o úhrade objednávky tovaru. Z komunikácie tiež vyplýva, že A. B. z emailovej adresy C. dňa 02.11.2016 zaslal A. K. príkaz na úhradu do zahraničia.

Z výpisu z účtu poškodenej spoločnosti vedeného v ČSOB plyní, že dňa 27.10.2016 spoločnosť F. C. uhradila na účet spoločnosti C., C. R. o vedený v H. I. sumu 15.000,- eur.

Z výpisu OR SR spoločnosti C., C. so sídlom D. XX E. vyplýva, že v čase od 19.05.2015 do 19.04.2017 bol konateľom uvedenej spoločnosti a jedným z troch spoločníkov.

Z výpisu z účtu H. I. plyní, že majiteľom účtu, na ktorý boli zaslané peniaze spoločnosťou DD21, je spoločnosť, F. J., C..

Z výpisu OR SR spoločnosti F. J., C.. so sídlom SNPP 1372, Turčianske Teplice vyplýva, že v čase od 13.01.2016 je spoločníkom obžalovaný a funkcia vznikla konateľom vznikala obžalovanému v tejto spoločnosti dňom 04.09.2015.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Horná Lehota, obžalovaný A. B. nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti a jeho správanie nebolo prejednávané v komisii verejného poriadku.

Obžalovaný bol doposiaľ 5 ráz súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 07.10.2014, kedy bol uznaný za prečin podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 2 roky, pričom sa naň hľadá akoby alebo odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne okresný súd uzavrel, že zo strany obžalovaného došlo spôsobom popísaným vo výroku rozhodnutia k protiprávnemu konaniu, v dôsledku ktorého obžalovaný (prisvojením cudzej veci) spôsobil škodu na majetku poškodeného (spoločnosti F., C.), čím svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. K uvedenému záveru súd dospel na základe nasledovného:

Z vykonaného dokazovania súd totiž ustálil, že M. F. F. ako konateľ spoločnosti F. C. na základe mailom zaslanej zálohovej faktúry (mail spoločnosti C. C.) uhradil 15.000,- eur na nákup tovarov zn. Canom z Číny, na účet patriaci spoločnosti F. J. C., ktorej konateľom je obžalovaný A. B., ktorý je súčasne aj konateľom (resp. v rozhodnom čase bol) spoločnosti C. C., ktorý bol poverený, aby na účet Čínskej spoločnosti previedol danú sumu, čo však v konečnom dôsledku nezrealizoval.

Obžalovaný A. B. poprel spáchanie skutku a jeho obrana spočívala v podstate v tom, že nejaký človek, ktorého poslal pán N. , prišiel z Banskej Bystrice a asi mal príkaz na úhradu a v podstate nevedel, aká spoločnosť mu vložila na účet 15.000,- eur a keď mu pán N. volal s tým, že peniaze neprišli na účet čínskej spoločnosti kde podľa zistenia v banke bolo zadané zlé číslo účtu tak peniaze povyberal z banky viacerými výbermi a odovzdával ich pánovi N. na rôznych miestach bez akéhokoľvek potvrdenia.

Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov, a to najmä výsluchom B. F. F., ktorý popísal priebeh a okolnosti mailovej komunikácie s obžalovaným, keď uviedol že sumu 15.000,- T. U. V. U. W. U. A. A. I. W. C. C. ktorú mu odporučil pán L. a oslovil ho na zrealizovanie zákazky nákupu cartidgov z Číny. Z jeho výpovede tiež vyplýva komunikácia s obžalovaným vo vzťahu aj k faktúre na 18.000,- eur, ktorú, však reklamoval, keďže dohoda bola na sumu 15.000,- eur. Výpoveď svedka B. F. F. korešponduje so zabezpečenými listinnými dôkazmi, čo teda vyznieva v neprospech obžalovaného. Z týchto totiž je zrejme okrem vyššie uvedených faktúr a úhrady 15.000,- eur zo strany poškodeného na účet spoločnosti patriacej obžalovanému aj to, že obžalovaný síce zadal prevodný príkaz na uhradenie sumy, no obžalovaný podľa výpisu z Tatrabanky vybral dňa 28.10.2016 o 9.27 hod. sumu 1.000,- eur a ihneď po zadaní príkazu na prevod do Číny v čase o 13.36 hod. vybral sumu 4.500,- eur. Z výpisu tiež plynú ďalšie jeho výbery a teda príkaz do Číny nebol realizovaný z dôvodu nedostatku financií.

Výpoveď B. F. F. je podporená aj výpoveďou svedka A. L., z ktorej vyplynulo, že predmetnú faktúru za tovar vystavila spoločnosť C. C. a táto ju aj poškodenému zaslala, pričom ona mal vedomosť, že B. F. F. mal zaplatiť faktúru za tovar pôvodne firme R. P., ktorá mala kúpiť tovar v Číne a následne ho dodať spoločnosti F. s.ro, ani firme obžalovaného.

V neprospech obžalovaného vyznieva aj výpoveď svedka A. N., z ktorého výpovede plynie, že práve obžalovaný bol ten, ktorý bol požiadaný, aby predmetné peniaze zaslal do Číny. Keďže sa tak nestalo a obžalovaný peniaze nevrátil, tak zo svojich

Okresný súd neuveril obrane obžalovaného, že predmetné peniaze vrátil N. po častiach tak ako chcel svedok N., keďže to nezodpovedal listinným dôkazom a vymyká sa aj princípom logiky, že by obžalovaný pristúpil na takýto spôsob vrátenia cudzích peňazí a navyše bez toho, aby vyžadoval nejaký doklad. Všetky vyššie uvádzané skutočnosti svedčia skôr podľa názoru súdu o dobre premyslenom konaní obžalovaného A. B.

Na základe vykonaného dokazovania a taký reťazec do seba zapadajúcich dôkazov dospel potom súd k názoru, že spôsob počinania obžalovaného a okolností, za akých k tomu došlo umožňuje prijať záver, že konanie bolo takej intenzity a charakteru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Teda okresný súd uzavrel, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Objektom tohto trestného činu je zákonom chránený záujem v podobe majetku, konkrétne zverená vec. Zverenou vecou sa na účely Trestného zákona považuje vec vo vlastníctve inej osoby (a teda vo vzťahu k páchatelovi vec cudzia), ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť (§ 130 ods. 3 Trestného zákona).

Objektívna stránka je v tomto prípade naplnená tým, že obžalovaný svojim konaním, ktoré spočívalo v tom, že s peniazmi, ktoré mu boli zverené a ktoré mal použiť na konkrétny účel - uhradenie objednaného tovaru z Číny, naložil v rozpore s účelom zverenia a tak zmaril základy účel zverenia, teda prevod finančných prostriedkov do Číny nezrealizoval (tento síce zadal ale tento nebol zrealizovaný keďže finančné prostriedky povyberal) a ani predmetné finančné prostriedky nevrátil a použil ich na iný nezistený účel a teda odňal predmetné peniaze z dispozície ich vlastníka bez súhlasu a vylúčil z dispozície s nimi poškodenú spoločnosť ako oprávnenú osobu.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), ktorý bol spomínaný vyššie. U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a je tu takisto preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu, a teda v dôsledku konania obžalovaného došlo k spôsobeniu škody poškodenému, čo sa prejavilo reálnym úbytkom na majetku poškodeného, čo je ďalší nevyhnutný predpoklad pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. V tomto prípade došlo k naplneniu skutkovej podstaty podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na rozdiel od právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, nakoľko v dôsledku jeho konania bola poškodenému spôsobená škoda vo výške 15.000,- eur. Novelizáciou Trestného zákona došlo v ust. § 125 ods. 1, prvá veta Tr. zák. k zmene dolnej hranice malej škody, ktorá musí prevyšovať sumu 700,- eur, teda s poukazom na § 124 ods. 1 a § 125 od. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, škodou rozumie aj reálny úbytok na majetku v príčinnej súvislosti s trestným činom a väčšiu škodou predstavuje suma prevyšujúca sumu 20.000,- Eur, k naplneniu čoho v tomto prípade až nedošlo.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom s poukazom na prvú vetu uvedeného paragrafu prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na jeho úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade so znením § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom však súd nezistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona a nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona, keďže sa naň vo všetkých prípadoch hľadí akoby nebol odsúdený.

Trestný zákona za prečin podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona (účinného od 06.08.2024) umožňuje uložiť v jeho osobitnej časti trest odňatia slobody až na 2 roky.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené rozhodné skutočnosti dospel okresný súd k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie, postačí aj trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici trestnej sadzby, a to v trvaní 6 mesiacov. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, ktorú považoval za dostatočnú primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd, a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienične odložený.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody poškodenej strany, túto s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, čo by presahovalo rámec potrebný na rozhodnutie o vine a treste.

Takýto trest uložený obžalovanému okresný súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedeného okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj dôkazov vykonaných v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to je ustálené v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil.

Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný popieral spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Uviedol, že síce finančné prostriedky na účet spoločnosti F. J., C. vo výške 15.000,- eur dostal, dal aj príkaz na prevod peňazí do Číny, avšak vzhľadom k tomu, že došlo k chybe pri zadaní čísla účtu, tieto finančné prostriedky do Číny neboli odoslané. Následne kontaktoval pána N., ktorý ho aj oslovil, aby túto transakciu urobil a tento mu povedal, aby peniaze vybral a dal mu ich. On mu tieto peniaze dal po určitých častiach.

Z výpovede svedka A. N. však vyplýva tá skutočnosť, že svedok popiera, aby on nejaké peniaze od obžalovaného prevzal. Uviedol, že on bol iba sprostredkovateľom obchodu, pričom osobe obžalovaného a uvedomosť, že za nejakú províziu aby poslal peniaze do Číny na nákup tonerov. Čo však s peniazmi obžalovaný urobil, to svedok nevedel uviesť. Svedok ďalej uviedol, a to aj pri konfrontáciách, že žiadne finančné prostriedky od obžalovaného neprevzal.

Poškodený B. F. F. uviedol, že po komunikácii s L. sa dohodli, že dôjde k objednaní tovaru z Číny cez pána B., pričom následne po tom, čo bola vystavená faktúra na 18.000,- eur došlo k dohode, že táto bude stornovaná a vystavená bude nová faktúra na sumu 15.000,- eur, ktorá je na účet, ktorý mu povedali aj uhradil. S obžalovaným osobne nekomunikoval, komunikoval s ním iba prostredníctvom emailu. Z výpovedi svedkov M. A. K., M. N. O. a A. L. vyplýva tá skutočnosť, že oni obžalovaného vôbec nepoznajú.

Z listinných dôkazov je zrejmá komunikácia medzi firmami obžalovaného a firmou poškodeného, ako aj doklady o úhrade faktúry na sumu 15.000,- eur. Z výpisu z účtu spoločnosti, ktorej vlastníkom je poškodený, vedenej v ČSOB plynie, že dňa 27.10.2016 spoločnosť F. C. uhradila na účet spoločnosti C., s. r. o. vedený v H. E., I. sumu 15.000,- eur. Z výpisu Obchodného registra SR spoločnosti C., C., so sídlom D. XX, E. je zrejmé, že v čase od 19.05.2015 do 19.04.2017 bol konateľom uvedenej spoločnosti obžalovaný a je jedným z troch spoločníkov.

Z výpisu z účtu H. E., I. plynie, že veriteľom účtu, na ktorý boli zaslané peniaze spoločnosťou F. C. je spoločnosť F. J., C. a z výpisu Obchodného registra SR spoločnosti F. J., C., so sídlom C. XXXX,

H. H. vyplýva, že v čase od 13.01.2016 je spoločníkom obžalovaný a funkcia vzniku konateľa vznikla obžalovanému tejto spoločnosti dňom 04.09.2015.

Z ďalších listinných dôkazov, a to výpisov z H. E. plynie, že na účet spoločnosti obžalovaného bolo zaslaných spoločnosťou poškodeného 15.000,- eur a obžalovaný zadal platobný príkaz na úhradu sumy, no obžalovaný podľa výpisu z H. E. vybral 28.10.2016 o 9.27 hod. sumu 1.000,- eur z tohto účtu a hneď po zadaní príkazu na prevod do Číny v čase o 13.36 hod. vybral sumu 4.500,- eur. Z tohto výpisu tiež plynie tá skutočnosť, že príkaz do Číny nebol realizovaný dôvodu nedostatku financií na účte.

Z vyššie uvedených dôkazov, svedeckých ako aj listinných jednoznačne vyplýva tá skutočnosť, že obžalovaný finančné prostriedky od poškodeného na účet ním uvedený dostal v obnose 15.000,- eur, tieto finančné prostriedky však neposlal do Číny, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že bol malý zostatok peňazí na účte a ako to vyplýva aj z výpovedi svedka A. N., tieto finančné prostriedky musel sám nejakým spôsobom spreneveriť, nakoľko svedok uvádzal, že nie je pravdou to, aby obžalovaný mu peniaze po určitých častiach dal. Tu poukazuje krajský súd aj na tú skutočnosť, že pri výpovedi svedka N., ktorý popieral tú skutočnosť, aby od obžalovaného prevzal peniaze, na hlavnom pojednávaní obžalovaný nemal žiadne otázky ani pripomienky k výpovedi tohto svedka.

Vzhľadom na takúto dôkaznú situáciu bez ohľadu na výpovede i ďalších svedkov vypočutých v rámci prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, a to svedkov A. L., M. N. O., M. A. K. tá skutočnosť, že obžalovaný po obdržaní 15.000,- eur tieto neposlal na dohodnutý účet do Číny za účelom nákupu tonerov, ale tieto peniaze spreneveril, čím sa dopustil trestného činu sprenevery, nakoľko prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a takým činom mal spôsobiť škodu, čím spáchal prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona. Stotožňuje sa krajský súd aj so záverom okresného súdu, že vzhľadom na novelu Trestného zákona bola potrebná prekvalifikácia skutku na rozdiel od obžaloby prokurátora.

Nepochybil okresný súd ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, kedy dospel k záveru, že obžalovaný bol doposiaľ päť krát súdne trestaný, naposledy Trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 07.10.2014, kedy bol uznaný za prečin podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, teda za prečin zanedbania povinnej výživy, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 2 roky, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestná sadzba za trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona je až do dvoch rokov. Správne vyhodnotil okresný súd osobu obžalovaného, jeho doterajší život, ako aj výšku spôsobenej škody, kedy uložil obžalovanému pri nezistení príťažujúcich ani poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Taktiež nepochybil okresný súd, keď výkon uloženého trestu podmienené odložil a určil skúšobnú dobu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Okresný súd poškodenú spoločnosť F. C. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces v zmysle ustanovenia § 288 ods. 1 Tr. poriadku. Podľa názoru krajského súdu týmto výrokom pochybil okresný súd, nakoľko poškodenej riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody výška škody bola jednoznačne preukázaná a preto mal okresný súd rozhodnúť o povinnosti obžalovaného zaplatiť poškodenému sumu 15.000,- eur.

V súvislosti s týmto výrokom však chýba odvolanie poškodeného, resp. okresného prokurátora, preto krajský súd sa týmto výrokom nemohol zaoberať.

Čo sa týka odvolania obžalovaného, krajský súd dospel k záveru, že toto nie je dôvodné, a preto v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.